

**Ülést tartott az Országos Titkári Testület,
amelyen részt vett
KISS PÉTER,
foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter,
2002. június 20-án**

Az alábbiakban röviden összefoglaljuk az ülésen elhangzott - közel egy óras - beszédet.

Megköszönve a meghívást, Kiss Péter köszönetet mondott a VDSZ-nek a programalkotásban való részvételért is.

Kijelentette: nem más a választási program és a kormányzati program, hanem a kormányzati program a választásokkor és az azt megelőző időszakban kialakított programok alkalmával tett vállalások megvalósítására irányul.

A koalíció legfontosabb törekvése az, hogy érvényre juttassa a "100 nap politika" gazdasági és pénzügyi vállalásait.

Így megkezdődött az európai bérek felzárkóztatásának programja.

Az első lépés a közszféra felzárkóztatására vonatkozott, ez 600 ezer embert érint, akik most korrektebb fizetést, 50 %-al megemelt bért fognak szeptember elsejétől kapni. Ez fontos, pl. az ápolónők számára, akik tömegesen hagyják el a pályát az alacsony fizetés miatt, fontos a pedagógusok számára, hiszen nagyon nem mindegy, hogy milyen képzettségű emberek kerülnek ki az iskolából.

Három lépésben nullára csökken az egészségügyi fix összegű hozzájárulás, ez a 4,5 ezer forint fejenként és havonta. 2003. január 1-jén lesz az első lépés a csökkentésben, és a két következő évben nullára csökken.

Megjelenik az egyszerűsített vállalkozási adó, ez a kis mikro-vállalkozók körére fog vonatkozni, ami egy átalányadót jelent, 15 %-os adót az összes adónem helyett, természetesen úgy, hogy az adminisztrációs teher megszűnne.

Az alkalmi munkavállalás bérterhét ötödére csökken: 1 200 Ft-ról - munkanélküliek esetén - 250 Ft-ra. Ezek mind, mind az átláthatóságot, a versenyképességet növelő intézkedések, mert ez a kulcsa annak, hogy többen dolgozhassanak, több munkahely legyen. És ha többen dolgoznak, akkor egy vállra kevesebb teher adódik. Akkor a bruttó bérekből több marad a zsebben, a munkaadónak kevesebbet kell adózni, és több embert tud foglalkoztatni. Magyarán, pozitív spirál indul el. Ez a kormány foglalkoztatás-politikájának a lényege.

A kormány mindenesetre - és itt jelezhetem -, eltökélt abban, hogy a 100 napos programot "darabra" végig csinálja. És eltökélt abban is, hogy ez nemcsak a 100 napra vonatkozik, hanem a négy évet arra akarja felhasználni, hogy európai életkörülmények legyenek Magyarországon is.

A 100 napból:

A családi pótléknál: augusztusban kéthavit kapnak a családok, és szeptember 1-től 20 %-kal nő a családi pótlék, valamint kiterjed - három év alatt - 23 éves korig a családi pótlék igénybevételének lehetősége akkor, ha a gyerek közoktatásban tanul.

30 %-kal nő az ösztöndíj az egyetemi-főiskolai körben, szeptember 1-től.

A nyugdíjknál júliusban sor kerül - az ígéretek szerint - a 19.000 forint kifizetésére.

Július 1-től a TV előfizetési díj megszűnik. "Ezt - megjegyzem - nem tekintem adománynak, mert azért, amit ma produkál a köztelevízió, egy büntetés, és én gondolom, hogy a jelenlévők is úgy vannak vele, hogy ingyen is ki tudják kapcsolni a magyar egyest."

Nem tudom hallották-e, hallottátok-e, hogy ma egy emberre vonatkozóan a létminimum nettóban jóval magasabb, mint ami a minimálbérnek a nettója, és ezt a létminimumot nem nagyon gavallérosan számolják, mondanom sem kell. 40 ezer forint durván a létminimum egy magában álló, egyedül élő emberre vonatkoztatva, és 37 ezer valahányszáz forint a minimálbér nettója. De egy kéttagú családnál a létminimum nettó 108 ezer forint.

Miközben az átlagkereset ma Magyarországon, 107 ezer forint nettó. Ezért gondolja azt a kormány, hogy négy év alatt a keresetek vásárlóértékét negyedével, legalább 25 %-kal akarja növelni.

„Ha igaz - sűgva mondom - 2004. január elsején be tudunk lépni az Unióba. Ez korábban van ám, mint amit bármikor gondoltunk. Óriási kihívás, óriási feszültség, de óriási dolog, mert előrehozza mindazokat a támogatási forrásokat, amelyek fölgyorsíthatják Magyarország felzárkózását az Unióhoz, és így könnyen lehet, hogy még ennél is egy gyorsabb programot tudunk megvalósítani.

Nem mondom azt, hogy az Unió fenéig tejjől, de ha valaki azt mondja, hogy sok ott a probléma - és sok problémánk lesz vele -, tegye hozzá azt is, hogy sehonnan máshonnan nem várható Magyarország modernizációjának a megfinanszírozása, csak onnan. Sem a Balkánról, sem Keletről, sem Délről, sem Északról. Onnan várható. Onnan ugyanis van. Akkor az a feladat, hogy minél gyorsabban kell a dolog körébe kerülni és minél hatékonyabban itthon ezt felhasználni, és az emberek életkörülményei javára fordítani. Ezért mondom, hogy a 25 %-os, az egynegyedes vásárlóerő-vállaláshoz képest szerintem 2005-2006-ban lehet még gyorsítani is, de most mi csak annyit akarunk mondani, ami biztosan a kezünkben van. □

Második dolog: a kiszolgáltatottság ellen akarunk fellépni, mert nem elviselhető az a mértékű kiszolgáltatottság, amiben ma a munka világában a munkavállalók vannak. Ezért tehát, hogy lehessen kollektív stratégia, ahhoz a kiszolgáltatottságot, a kényszereket csökkenteni kell.

Az első út, hogy ott, ahol a kormány a munkaadó, ott a kormány mutasson példát: hogy párbeszédképes, megállapodásos viszonyokat akar, egyensúlyt a munka világában. Hát hol munkaadó a kormány? A közsférában - ennek tudható be az a találkozó, amit Medgyessy Péter a közsférával lebonyolított, és az a megállapodás, amit aláírtam a kormány nevében a közsféra szakszervezeteivel.

Azt akarjuk üzeni a munka világának, hogy a kormány úgy tartja helyesnek, ha nemcsak abban a sférában, ahol ő a munkaadó, hanem ahol mások a munkaadók ott is párbeszéd van, kollektív megállapodások és egyensúly.

A második út - a kormány példája mellett - a szabályozás maga. A szabályozást úgy akarja átalakítani a kormány, hogy az a munka világában a viszonyokat kiegyensúlyozza.

A harmadik út a munkahelyek teremtése, mert ha van kínálat a munkaerőpiacon, akkor a □kényszeres beszorítottság□ - ez nem egy politológiai műszó -, megszűnik. Ezért akar a kormány olyan munkaügyi politikát, amelyben ez a pozitív spirál elindul, hogy több új munkahely, kevesebb teher legyen a vállakon, és több bér természetesen a zsebekben.

Megerősítem, a kormány - úgy ahogy a miniszterelnök a szakszervezeti oldallal való találkozáson is bejelentette -, a kormány erős szakszervezetekben érdekelt. Önös érdekből is erős szakszervezetekben érdekelt. Legyen társadalmi érvénye, következménye, hatása a szakszervezetekkel és a munkaadókkal kötött megállapodásoknak.

Tenni kell annak érdekében, hogy olyan feladatokat, közfeladatokat kapjanak a szakszervezetek, amelyek az emberek szemében fontossá teszi őket. Elindul az év második felében - kormánydöntés lesz - az egy élethosszig tanulás intézményrendszere, úgy, hogy ez a munkaadóknak átengedett adók formájából legyen finanszírozva. Tehát, hogy a munkaadó legyen érdekelt abban, hogy ő fizeti ezt, de legyen meg a pénze is rá, hogy ezt tegye. Másik oldalról: a kormány előírja, hogy abban az esetben, ha a helyi munkaadó és a helyi szakszervezet között képzési megállapodás jön létre, akkor a munkaadó a normatív forrásokon felüli pénzügyi forrásokhoz is jut. Ez gyakorlatilag egy helyi □képzési kollektív megállapodás□, amely rögzíti, hogy kire-kire hogyan és milyen szakmában kerül sor, mikor, milyen képzést kap a cégnél lévő dolgozó.

Ilyen rendszereket akar a kormány teremteni, ezért aztán a társadalombiztosításban, az egészségügyben és a nyugdíjbiztosításban számít a szakszervezetek delegáltjaira. Ellenőrizték a pénzek felhasználását, hasonlóképpen a területfejlesztésben, a munkaügyi ellenőrzésben és a munkabiztonsági ellenőrzésben is tripartit rendszerben, és így van ez az ágazati kollektív megállapodások és a bértarifa intézményeiben is.

□Most szeretnék egy személyes felajánlást tenni. Ha tegyük föl holnap a szakszervezet vezetője Paszternák György, azzal jelenne meg nálam, hogy az ágazatban létrehozták az ágazati paritásos

bizottságot, akkor én ezt holnap aláírnám, és holnapután bejelenteném, hogy minden, a paritásos bizottsággal született több munkaadó, több munkavállalói képviselő közötti megállapodást azonnali hatállyal kiterjeszték ágazati kollektív megállapodássá. Tessék ezzel a felajánlással élni. Ebben a dologban gyors és hatásos áttörést szeretnék elérni az ágazati kollektív megállapodások terén.

A másik pillére az érdekegyeztetésnek az lesz, hogy kész vagyok a Munka Törvénykönyvét az év második felében úgy módosítani egy tripartit megállapodás keretében, hogy helyi kollektív megállapodásokkal a Munka Törvénykönyve egy kisebb szeletét, ágazatival egy nagyobb szeletét, az országossal egy átfogó részét át lehessen írni. Tehát, ha van helyi kollektív megállapodás - akkor a jelzett 15 pontban -, a helyi kollektív megállapodás lesz az irányadó törvény a helyi foglalkoztatásban a Munka Törvénykönyve helyett.

Ez a korrekt munkaadóknak is érdekük. Magyarán: az a munkaadó, amelyik nem akar párbeszédet, nem akar kollektív szerződést, érdekegyeztetést, az a hosszú távú versenyképességet veszélyezteti. Ilyen értelemben tehát minden munkaadóval, aki versenyképességet akar, kiszámíthatóságot, egyensúlyt, kollektív szerződéseket, stb., azzal egyetértve együtt kell dolgozni a versenyképességért.”

Amit a kormány tesz hozzá: a bérköltségek csökkentése, egészségügyi hozzájárulás eltörlése, alkalmazotti jegy csökkentése ötödére, személyi jövedelemadó- csökkentés. Ezek pénzügyi hozzájárulások a versenyképesség javulásához.

Létrejön az Országos Érdekegyeztető Tanács. Kibővített jogkörrel jön létre. A kibővített jogkör azt jelenti, hogy nemcsak munkaügyi kérdésekről, hanem a bér mellett -költségvetési, járulék, adó - a befogadó gazdasági környezet kérdéseiről is tárgyalunk, de nagy társadalmi ügyekről is. Az OÉT-nek ilyen néven, tehát, hogy Országos Érdekegyeztető Tanács szakbizottságai volnának, amelyek a részkérdések előkészítésére alkalmasak. Volna két ágazati, szektorális al fóruma: az ILO Tanács és az Európai Integrációs Tanács, ez is tripartit módon működne. Ezt kiegészítenék az ágazati paritásos bizottságok, és a közszférára vonatkozó Közzszolgálati Érdekegyeztető Tanács.

Emellett létezne még egy fórum, ez nem érdekegyeztető fórum, hanem a társadalmi párbeszéd fóruma, a Gazdasági és Szociális Tanács. Ez nagy nemzeti ügyek megbeszélésének, konzultációjának a fóruma lenne. Nem az Érdekegyeztető Tanács helyett, ez más dolog. Itt nagy nemzeti ügyekben, mint a nagy egészségprogram, vagy az egy élethosszig tanulás ügye, állapodnának meg a felek. Ha kell az egyházaktól a szakszervezetekig, a munkaadóktól a civilekig és a tudományos élet szereplői is. Mindazok, akik fontosak az ország stratégiájának a formálásában.

□Az utolsó dolog a szakszervezetek társadalmi szerepével kapcsolatos. Már lényegében szoltam a párbeszéd kapcsán, hogy új szerepeket szánunk, de akarjuk a munkakörülményeket is javítani. A jövő évi költségvetési, adó törvények módosítása kapcsán felvetődött, hogy a civileknek biztosított 1 %-os felajánlási keretet, amivel minden adózó maga rendelkezik, ezt felnyissuk a szakszervezetek és a munkaadói szövetségek számára is. Köztudomású, hogy 3,5 milliárd forintról nem rendelkeznek ma az emberek, ennyi marad bent ebben az alapon. Úgy becsülöm, hogyha azokért a vonzó célokért, amiről beszéltünk: az emberek életkörülményeinek a javítása, egy élethosszig tanulás, stb., a szakszervezetek megszerzik ennek mondjuk az egyharmadát, ez egy milliárd forint évente. Ezt a forrást nem érdekvédelmi munkára, hanem éppen szociális, egészségügyi, oktatási programokra, vagy képzési támogatásra és egyebekre lehetne fordítani. Szumma-szummárum az a kiindulópontunk, hogy a pénz, paripa, fegyver oldaláról is reálsan nézzünk szembe azzal, hogy a működési feltételeket kell javítani. De amit szeretnék világossá tenni: a szakszervezetek úgy társadalmi megbecsülésre nem fognak tudni szert tenni, hogyha az ő reklámjuk arról szól, hogy a tagdíjból már működésünket sem tudjuk fönntartani, alig támogatnak bennünket.

Azt akarom mondani, az őszinte szembenézésnek a szakszervezeteken belül van helye. Egyben biztos vagyok, hogy a társadalom irányában eladni azt, hogy szakszervezetre igenis szükség van, tessék ezt szeretni, lépjetek be, támogassátok, mert ez fontos, csökkenti a kiszolgáltatottságokat, növeli az esélyeket, ezt úgy nem lehet, hogy közben bejelentjük, hogy egyébként teljesen alkalmatlanok vagyunk.

Ajánlanám végig gondolásra ezt a dolgot. Fogadjátok el tőlem, hogy ez a modern világ olyan, ahol nemcsak megcsinálni kell a dolgokat, hanem eladni is tudni kell. Sőt ugye, az elmúlt négy évben meg sem volt csinálva, aztán mégis, hogy eladták a dolgokat! Tehát mindenkinek, kinek-kinek a maga helyén, le kell vonni a konzekvenciákat, és a lelkünkben kell rendszerváltást csinálni, a politikai eszközrendszerben kell személyes rendszerváltásokat csinálni. Annak érdekében, hogy valóban az

emberek jólétét szolgálja az érdekvédelem és a tripartizmus.□

Paszternák György, a VDSZ elnöke beszámolt a 31. kongresszus óta eltelt idő alatt végzett tevékenységéről, tájékoztatást adott a VDSZ gazdálkodásáról és vagyoni helyzetéről, végezetül összefoglalta a jelenlegi gazdasági-politikai helyzetet szakszervezeti szemszögből. Az Országos Titkári Testület elfogadta működési szabályzatát és ügyrendjét, amelyben az Országos Titkári Testület jogkörének pontosabb meghatározása szerepelt.

HÍREK

Megszavazta a parlament a Munka törvénykönyve módosítását!

A munkavállalóknak minden héten két pihenőnap jár, s az egyiknek vasárnapra kell esnie - így korrigálta az országgyűlés a Munka törvénykönyvét.

Az országgyűlés - az MSZP javaslatára - módosításokat hajtott végre a Munka törvénykönyvén. Visszaállították, pl. a helyettesítési díj fizetésének kötelezettségét, és a nyugdíj előtt állók fokozottabb munkahelyi védelemben részesülnek azáltal, hogy ha nekik fel akarnak mondani, akkor plusz háromhavi végkielégítést kell kapniuk. A több műszakban dolgozók akkor is jogosultak pótlékra, ha a délutáni vagy az éjszakai munkavégzésük nem éri el a két órát.

A törvény módosításáról szóló parlamenti szavazás híre lapzártánkkor érkezett, ezért külön cikkeinkben még csak a tervezett - bár részletesen ismertetett - módosításokról szólunk.

Újra kötelező pihenőnap lesz a vasárnap

Egy évvel a legutóbbi, vitával kísért módosítás után ismét változtatás előtt áll a Munka törvénykönyve. A szocialista javaslatcsomag parlamenti elfogadása esetén kötelező pihenőnap lesz a vasárnap, és díjazni kell a túlmunkát. A módosítás kedvezőbb helyzetet teremt a szakszervezetek számára is. Szakértők szerint főleg a nagy cégeknek kedveztek a munkaidő beosztására, a pihenőidőre vonatkozó, tavaly óta érvényes előírások, úgy, hogy a változtatás következményeként a munkáltatónak túlóradíjat és más pótlékot sem kell fizetnie.

A módosítás lényege, hogy a jövőben a heti két pihenőnapból az egyiknek vasárnapra kell esnie; akit pedig mégis dolgoztatnak a hét utolsó napján, azt 50 százalékos bérpótlék és egy pihenőnap, illetve ha ezt nem tudják kiadni, 100 százalékos pótlék illeti meg.

Kedvezőbbek lesznek a kiküldetési díjak, a műszakpótlékok, a pihenőidő szabályai. Lényeges módosulás lehet, hogy ha a dolgozó munkaköri feladatainak ellátása mellett más megbízásnak is eleget tesz, munkabéréen felül helyettesítési díj is megilleti. A módosítás célja kétségtelenül az is, hogy a munka világában helyreállítsa a szakszervezetek helyét és szerepét. Ezt szolgálja például a szakszervezeti tisztségviselő munkaidő-kedvezményére vonatkozó szabály, amely szerint minden harmadik tag után havi két óra illeti meg, és hogy a fel nem használt kedvezményt a munkaadó köteles pénzben megváltani. Törvénybe foglalják a munkaadó tagdíjlevonási kötelezettségét is. A munkaadói oldal még nem alakította ki álláspontját a módosítástervezettel kapcsolatban, az MSZOSZ szerint azonban az új tervezet igen csekély mértékben tesz kísérletet a tavalyi, a munkavállalók számára hátrányos munkajogi szabályok jobbítására. *(Forrás: Népszabadság)*

Munkakönyv helyett munkakártya

Tíz évvel a munkakönyv megszüntetése után rövidesen bevezetik a munkaügyi nyilvántartást szolgáló munkakártyát. A tapasztalatok szerint ugyanis szükség van a munkavállalók adatait tartalmazó, mindenki számára kötelező nyilvántartásra, mert ellenőrizhetetlenné vált, valóban befizették-e a cégek a munkaszerződésekben számukra előírt közterheket.

Emlékeztet, hogy az érdekegyeztető Tanács még 1995-ben megállapodott az akkori munkaügyi tárccal, hogy legkésőbb január elsejétől be kell vezetni a foglalkoztatási könyvet. A minisztérium a KSH adatbázisára támaszkodva meg is kezdte az új munkaügyi nyilvántartási rendszer kiépítését. Az intézmény bevezetése azonban a kormányváltás miatt elmaradt.

Úgy tűnik, Kiss Péter miniszter, aki a Horn-kormányban is a tárca vezetője volt, nem mondott le a munkaügyi nyilvántartás rendbetételéről. Egy fórumon kijelentette, hogy rövidesen mégiscsak lesz mágneskártyás munkaügyi regisztrálás, amely nyilvántartja a szolgálati idő kiszámításának alapját jelentő foglalkoztatás időtartamát, a nyugdíj-biztosítási igazgatósághoz beküldött kereseti és járulék-elszámolási adatokat, amelynek segítségével ki-ki ellenőrizheti, a munkáltató leróta-e tb-befizetési kötelezettségét. A miniszter megerősítette: őszre elkészül a 3,8 millió munkavállaló munkaviszonya alakulásának követésére alkalmas munkakártyáról szóló koncepció a bevezetéséhez szükséges forrás megjelölésével együtt, és azt az addig vélhetően felálló új érdekegyeztető fórum elé terjesztik. (Forrás: Világgazdaság)

Az MSZOSZ a nyugdíjasokról

Az új kormány az első száz nap intézkedései között döntést kell hoznia a nyugdíjasok kárpótlásáról - ezt követeli egyebek között az MSZOSZ elnöksége. A szakszervezeti szövetség vezető testületének álláspontja szerint a fejenkénti 19 ezer forintot a szociáldemokrata szolidaritási elv alapján valamennyi, 1998. december 31-én ellátásban részesülőnek meg kell kapnia, az időközben megözvegyülteket egyszeri, egyösszegű kifizetés illeti meg az idei költségvetésből. Az MSZOSZ elvárja a kormánytól, hogy a nyugdíjak nemzeti felzárkóztatási programja épüljön be az új kormányprogramba. Ennek lényeges elemei a közbiztonság, a stabil, kiszámítható életfeltételek megteremtése, az időügyi törvény megalkotása, a nyugdíjbiztosítási alap társadalmi kontrolljának megteremtése. (Forrás: Népszabadság)

Júliusban érdekegyeztető start?

Az országos Érdekegyeztető Tanács alakuló ülését július 8. és 12. között kell megtartani - állítja az Autonóm Szakszervezetek Szövetségének elnöke. Borsik János szerint középtávon a heti munkaidő 2-4 órás csökkentésére van szükség.

Az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége szerint július 8. és 12. között, Medgyessy Péter miniszterelnök részvételével a képviselői irodaházban kell megtartani az Országos Érdekegyeztető Tanács első ülését - jelentette ki Borsik János. Mint fogalmazott, a havi rendszerességgel ülésező tanácsban a multinacionális cégek jelenlétére is szükség van, amelyek eddig közvetlen kormánykapcsolatok útján képviselték érdekeiket.

- Esély van rá, hogy augusztus elsejével életbe lépjenek a Munka törvénykönyvének (MT) új szabályai - vélekedett Borsik, majd hozzátette: a munkáltatók egyfajta foglalkoztatási rugalmasságot kértek az MT módosításánál, ennek fejében azonban a szakszervezetek vagy többletbért, vagy munkaidő-csökkentést tartanak szükségesnek. Az Autonómok elnöke szerint a negyvenórás munkahét messze meghaladja az európai átlagot, ezért a heti munkaidő 2-4 órás csökkentésére van szükség, alpbércsökkentés nélkül.

Borsik János jelezte: az a módosító csomag, melyet az MSZP 19 képviselője nyújtott be a parlamentnek, olyan javaslatokat tartalmaz, melyeket a szakszervezetek több éve szorgalmazznak. Sőt, egyes esetekben már az Alkotmánybírósághoz (AB) is fordultak jogorvoslatért, mindegyikbe. Nem normális dolog - mondta Borsik -, hogy egy több mint hárommillió munkavállalót érintő ügyben tett alkotmányjogi panaszról az AB mintha nem akarna tudomást venni. Hozzátette: elfogadjuk azt is, ha nem adnak igazat nekünk, de hogy nincs döntés, azt nem fogadjuk el az AB-tól, és ezért bíráljuk a tevékenységét. (Forrás: Népszabadság)

Javaslat az érdekegyeztetés átalakítására

Az MSZOSZ olyan érdekegyeztető fórum részese kíván lenni, ahol az asztalnál azok tárgyalnak és kötnek egymással megállapodást, akik azok végrehajtásában is jelentős szerepet töltenek be. - hangzott el a konföderáció vezetőinek tegnapi sajtótájékoztatóján. Wittich Tamás, az elnöki funkció

ellátásával megbízott alelnök elmondta: álláspontjukat kifejtik azon a találkozón, amelyen a miniszterelnök és a kormány több tagja egyebek között az érdekegyeztetés új fórumrendszerének kialakításáról, a munka törvénykönyvének újabb módosításáról, valamint a kormány száznapos programjáról lesz szó. A szakszervezeti vezető kérdéseinkre megerősítette: a ma még működő Országos Munkaügyi Tanácsban olyan munkaadói és munkavállalói képviselők is ott vannak, amelyeknek nincs megfelelő támogatottságuk. Kiszorításról ugyanakkor nincs szó, csak elvekről. Ha az érdekegyeztetés visszakapja rangját, jó esély lesz a valódi megállapodásokra, azokat azonban csak a kollektív szerződések megkötésére képes szakszervezetek tudják érvényesíteni. Wittich elmondta: kezdeményezik, hogy készüljön nemzeti program a hazai bérek európai uniós felzárkóztatására. Azt a szakszervezetek nem vonják kétségbe, hogy a közszférában szükség volt a jelentős béremelésre, de indokoltnak tartják, hogy a vállalkozói szférában dolgozók számára is megkezdődjön a bérek érdemi javulása. (Forrás: Népszabadság)

Kevesebben dolgoznak, több pénzért

Az első negyedévben Budapesten csökkent a foglalkoztatottak száma, az alkalmazásban állók viszont az egy évvel korábbinál húsz százalékkal több pénzt kerestek.

Az első negyedév végén 939 000 munkavállalónak volt állása, ez 2,4 százalékkal kevesebb az egy évvel korábbinál, és még az év végéhez képest is 15 ezres a visszaesés. Különösen figyelemre méltó a szellemi foglalkozásúak számának csökkenése: március végére a félmillió határ alá csökkent ez a mutató.

Pest megyében viszont a szellemi és a fizikai munkakörökben egyaránt nőtt az alkalmazottak száma. A pest megyeiek eddig is kevesebb fizetése azonban még inkább elszakadni látszik a budapesti átlagbérektől. A fővárosban a fizikai foglalkoztatottak bére 77 000 forintról 93 000 fölé, több mint 21 százalékkal emelkedett. Ebben nagy szerepe volt az év eleji minimálbér-emelésnek és az azzal járó bércorrekcióknak.

Budapesten egy átlagos szellemi foglalkozású alkalmazott 187 ezer forintot keresett az elmúlt év végén, Pest megyében pedig megközelítőleg 145 ezret. A - fizikai és a szellemi jövedelmeket is figyelembe vevő - teljes átlagkereset Budapesten 144 000, a megyében 103 000 forint volt. (Forrás: Világgazdaság)

Az EU betiltaná az állatkísérleteket.

Az európai vegyipari lobbier élénken tiltakozik két készülő uniós szabályozás ellen. Az egyik megtiltaná olyan kozmetikai készítmények forgalmazását, amelyek hatóanyagát állatkísérletekkel is kipróbálták. A tilalom öt év múlva lépne teljes mértékben életbe, de az iparág kevesli ezt az időt az új próbamódszerek kidolgozására. Az évi negyvenkétevmilliárd eurós kozmetikai piac két vezető állama, Olaszország és Franciaország végzi a legtöbb állatkísérletet. Az ügyből világkereskedelmi vita is kerekedhet. Európa globális versenyképességét az egész vegyipar félti, az EU ugyanis arra készül, hogy megszigorítsa mintegy harmincezer vegyület tesztelésének szabályait. Ez a vegyipari cégeknek - saját számításaik szerint - nyolcmilliárd euró kiadást jelentene. (Forrás: Népszabadság)

A nők öröközik az intelligenciát?

Ősanyáink bölcs választásának köszönhetjük, hogy az emberiséget nem csekély értelmű izomkolosszusok, hanem intelligens nők és férfiak alkotják. A New Scientist című brit tudományos szaklap szerint német tudósoknak nemrégiben genetikai kutatásokkal sikerült bebizonyítaniuk: igazuk van azoknak, akik azt állítják, hogy az anyák sokkal nagyobb eséllyel adják át utódaiknak szellemi képességeiket, mint az apák. Az ulmi egyetem munkatársai, akik kutatásaik során a szellemi képesség csökkenésével kapcsolatos géneket vonták vizsgálat alá, arra a megállapításra jutottak, hogy az „intelligenciagének” az X-kromoszómában vannak túlsúlyban. Egyes genetikusok meg vannak győződve arról, hogy az intelligenciáért az X-kromoszómához kötődő gének felelősek, mások ezt egyszerűen annak tulajdonítják, hogy a nők a párválasztásban évezredek óta mindig is többre becsülték az értelmet az emberi erőnél.) (Forrás: Reuters)

Az európai üzemi tanácsok és a magyar szakszervezetek 2. rész

Előző számunkban írtunk az Európai Üzemi Tanácsokról, fontosságukról, megalakításukról, működési szabályairól. Ígéretünkhöz híven, most a magyarországi tapasztalatokkal foglalkozunk. Magyarországi tapasztalato)k

Elsőként néhány - teljesen más területen működő - multinacionális vállalat magyarországi tapasztalatait ismertetjük, röviden. Részletesebb ismereteket a vegyipari szakszervezethez tartozó tartozó területről sikerült szereznünk.

Elektrolux

A svéd Elektrolux európai üzemi tanácsa az elsők között jött létre. Az európai üzemi tanácsba a hazai leányvállalat munkavállalóinak küldötte - aki egyben a szakszervezet elnöke is - teljes jogú tagként vesz részt. Az európai üzemi tanács rendszeresen tart üléseket, ahol tájékoztatást kapnak a dolgozók az anyavállalat helyzetéről, stratégiájáról. Az Elektrolux lehetővé teszi az érdemi részvételt azzal is, hogy a cég finanszírozza a nyelvi különbözőségek okozta kiadásokat, továbbképzéseket biztosít stb.

Eridania Béghin_Say, Béghin Say

Három cukorgyár, a Mátravidéki, a Szerencsi és a Szolnoki Cukorgyár tartozik a francia Eridania Béghin-Say-hoz. A vállalatcsoport - az elsők között - már 1995-ben létrehozta európai üzemi tanácsát, és mintaként szolgált olyan cégeknek, mint a Parmalat. Az EÜT-tagokat a csoportnál a szakszervezetek jelölték, különösen aktívak voltak a franciaországi és az olaszországi üzemek szakszervezeti képviselői. A magyarországi leányvállalatok egy teljes jogú képviselőt küldhettek már kezdetől fogva az EÜT-be. 2000-ben tervbe vették egy európai szociális charta megalkotását is. 2001. június elsejével a vállalatcsoport profiltisztítást hajtott végre, leadta a növényolaj-ipari üzletágát. A cukoripari csoport önálló lett, és tőzsdére került. Ez azt is jelentette, hogy a korábbi üzemi tanács megszűnt. Jelenleg három ország húsz gyárában folytatnak tárgyalásokat arról, milyen feltételekkel kellene az új európai üzemi tanácsot létrehozni. A csoport átalakulásával lekerült a napirendről a készülő szociális charta is. Megvan azonban a remény arra, hogy az európai üzemi tanács újra történő létrehozása lökést ad a szociális chartának is.

Phoenix csoport

A németországi Phoenix csoport magyarországi leányvállalatának küldöttei rendszeres tagként vesznek részt az európai üzemi tanácsban. Jelenleg a Phoenix két magyarországi leányvállalata, a nyíregyházi Taurus Pálma, a szegedi Taurus Emergé Gumiipari Kft. Delegál külön küldöttet az EÜT-be.

Gaz de France (győri üzemág)

A gázipar külföldi kézbe kerülése után, amikor is a győri, soproni, szegedi üzletágat a francia Gaz de France (GdF) vásárolta meg, azonnal felajánlotta, hogy a magyar szakszervezetek teljes jogú tagként vegyenek részt az európai üzemi tanácsban. (Mint láttuk az előzőekben, ez nem volt kötelességük, amíg Magyarország nem EU-tag, tehát az abszolút jóindulat jeleként értékelhető a gesztus.) A Gaz de France európai fórumot akart létrehozni, ezért ajánlotta fel az uniós tagországok - német, olasz, belga, angol - képviselői mellett a magyar részvételt is.

A magyar delegáció 2000 nyarán kezdte el a tárgyalásokat, akkor még Brüsszelben, a már említett különleges tárgyalási delegáció státusában. (Bár az Électricité de France /a francia Elektromos Művek/ és a Gaz de France /a francia Gázművek/ Franciaországban konföderációt alkot, ezen a brüsszeli tanácskozáson úgy döntöttek, hogy a két szolgáltató külön alakítja meg európai üzemi tanácsát. A Gaz de France EÜT-je ekkor áttette székhelyét Párizsba. A magyar delegáció résztvevője volt - akkor még egyedüliként - Horváth Dénes, az Észak-dunántúli Gázszolgáltató győri üzemigazgatójának szakszervezeti vezetője, akinek tapasztalatai a téma szempontjából igen

érdekesnek mondhatók.

Neki például hosszúnak tűnt a 14 hónapos egyeztetés - ami összesen hét ülést jelentett -, szerinte azt a megállapodást - amiről még később szó lesz - sokkal rövidebb idő alatt is meg lehetett volna kötni. A francia törvények azonban az egyeztetésre három évet biztosítanak, így a franciák nagyon elégedettek voltak az alig másfél évvel.

Végül 2001. novemberében a Gaz de France párizsi székházában, Pierre Gadonneix, a GdF európai üzemi bizottsága elnökének jelenlétében írták alá az Európai Bizottság létrehozásáról szóló határozatot és annak alapszabályát.

Ez a megállapodás jelzi a GdF-csoport azon kívánságát, hogy ipari fejlődését minőségi szociális párbeszéd kísérje. Európa - kiegészülve a tagjelölt államokkal - az elsődleges hely, ahol ez a kívánság testet ölthet. A csoport vezetése és a dolgozók képviselői közösen munkálkodnak az EÜT, egy olyan intézmény létrehozásán, ahol igyekeznek egyesíteni a csoport vállalatainak teljesítményét, és egyben figyelembe venni a dolgozók érdekeit.

A megállapodás tartalmazza, hogy a GdF vezetése köteles kikérni az EÜT véleményét:

- a kutatási és fejlesztési
- az új technológia és munkamódszerek bevezetésének
- a környezetvédelmi
- a közérdekű feladatok
- a szakmai egyenlőség
- a képzési rendszer
- a munkakörülmények, a biztonsági és egészségvédelmi politika kérdéseiben.

Több javaslat a magyar fél javaslatára került a megállapodásba, például az, hogy jelöljenek póttagot a testületbe (esetleges akadályoztatás esetére), így került Horváth Dénes mellé másik munkatárs. Ennél is fontosabb, hogy a magyar küldötteket ugyanazok a jogok, garanciák, védelmek illetik meg, mint az anyacégbelieket .

Valószínűleg a hazai kapcsolatrendszerben - a szakszervezet és a menedzsment között - is változást hoz majd az európai üzemi tanácsi tagság. A GdF EÜT vezetése, valamint társtagjai ugyanis felruházták a magyar felet azzal a joggal, hogy bárkitől, bármikor információt, tájékoztatást, tanácsot kérhet. Így a magyar vezetésnek (és ezt most általánosságban is értjük) is érdeke, hogy együttműködjön az EÜT képviselőjével, hiszen ő akár hamarabb is megtudhat olyan információkat, amelyek a menedzsmenthez csak később jutnak el, és persze ezentúl majd nem lehet esetleges anyaországi döntésekre hivatkozni sem, mert azok azonnal ellenőrizhetők.

Még néhány olyan érdekességről ejtsünk szót, amely talán másoknak is tanulsággul szolgálhat.

Az első meglepetés a magyar fél számára az volt, hogy az EÜT ülésein nem készült jegyzőkönyv. A magyar képviselő pedig csak ezzel tudta volna bizonyítani, hogy mi történt az ülésen, és hogy őt milyen lehetőségekkel és jogokkal ruházta fel a testület (mint tudjuk, Magyarországon ez a szokás). Sőt az alapszabályt és a megállapodást is ez a jegyzőkönyv dokumentálta volna. Az EÜT más nemzetiségű képviselői szó szerint nem értették a kérést, és azt kérdezték: minek kell a jegyzőkönyv, hiszen itt voltak tizenöten, mindenki hallott mindent, hogy képzeli a magyar képviselő, hogy bárki is letagadna bármit? Végül aztán sikerült megmagyarázni az érthetlent , lett jegyzőkönyv és aláírás is, ellenjegyzés is került rá.

A nemzetek különböző mentalitására utal az a történet is, amikor a francia szakszervezetekkel történt beszélgetés során a bértárgyalásokról volt szó. A magyarok - természetesen panaszkodtak, hogy milyen nehéz kiharcolni egy-egy béremelést. A franciák erre azt kérdezték: a magyarok fejében meg sem fordul, hogy a nyomásgyakorlás egyik eszköze az, hogy legelőször a vezérigazgatónál zárják el a gázt?

Az európai üzemi tanácsi tapasztalatok tehát sokfélék lehetnek, így a segítség módja is az. Ennek egyik megnyilvánulása az, hogy a Gaz de France novemberi ülését Budapesten tartja, először egyébként külföldi országban.

Sanofi-Synthélabo (Chinoi Magyarországi)

A Chinoi szakszervezeti bizottsága már régen szorgalmazza, hogy részesei, résztvevői legyenek különböző európai fórumoknak. Így az ő részükről vetődött fel az EÜT-ben való részvétel is. A Sanofi anyacéghez tartozó európai országok - mert Amerikában is vannak érdekeltségeik - (Franciaország, Németország, Ausztria, Belgium, Spanyolország, Görögország, Olaszország, Hollandia, Portugália, Egyesült Királyság és Svédország) egy éven át - a különleges tárgyaló csoportok által - szervezték az európai üzemi tanács megalakulását. Magyarországot, Lengyelországot és Csehországot - az uniós tagfelvételig - megfigyelői státusban részesítették.

Magyarországot három tag képviseli az EÜT-ben, mert nagy a szakszervezeti szervezettségük és egyébként is sok dolgozót foglalkoztatnak. Lajosházi István, a szakszervezeti bizottság elnöke kifejezetten jó kapcsolatot ápol a Sanofi vezérigazgatójával, aki egyébként francia.

Az európai üzemi tanácsi megállapodás egyértelműen figyelembe vette az Európai Unió ajánlását, a képviselők delegálásánál pedig a francia anyavállalat választási rendszerét tekintették mérvadónak, vagyis EÜT-tagokat a szakszervezetek jelölnek.

A Sanofi magyar képviselőjének részletesebb tapasztalatai még nincsenek, hiszen áprilisban vett részt először az európai üzemi tanács ülésén. Az viszont tény, hogy az EÜT megállapodásáról, és az utolsó ülésen történekről tájékoztatást kapott a Sanofi-Synthélabo Chinoi Magyarországi vezérigazgatója és humán erőforrás igazgatója is.

Összegzésül:

Nemzetközi szinten is egyre fontosabbá válik az európai üzemi tanácsok megalakulása és kiszélesítése.

Az EMCEF (a Bányai, Vegyipari, Energiaipari Szakszervezetek Európai Szövetsége) februárban tartott Pozsonyban a témáról szemináriumot, ahol az európai tagállamok mellett Magyarország, Szlovákia, Csehország, Lengyelország, Belgium és Törökország is képviseltette magát.

Az EMCEF 700 EÜT-megállapodást őriz számítógépes bankjában, amely bármely tagszervezet számára hozzáférhető.

Az anyaggyűjtés során sokakban felmerült, hogy jó lenne egymás tapasztalataiból tanulni. Azok, akik már egy ideje részt vesznek cégük európai üzemi tanácsi ülésein és rendelkeznek szakmai vagy esetleg országra szóló ismeretekkel, átadhatnák tapasztalataikat, gyakorlati tanácsokkal szolgálhatnának azoknak, akik csak most kezdik ezzel az ismerkedést. És talán ez az ágazatok közötti szinten is működhetne.

Az eddigiekben az EÜT, az európai üzemi tanács megnevezést használtam - talán a magyarországi, már meghonosodott üzemi tanács névre is utalva. Az európai országokban azonban az EÜB, az európai üzemi bizottság elnevezés a szokásos. Jó lenne, ha a megszülető törvény ezt a kifejezést is egyértelműsítene.

Soós Éva

EMCEF regionális iroda nyílt Budapesten

A Vegyi-, Bánya- és Energiaipari Szakszervezetek Szövetsége (EMCEF), a Magyar Vegyipari, Energiaipari és a Rokoni Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége (VDSZ), valamint a Friedrich Ebert Alapítvány (FES) délkelet-európai, szakszervezeti és munkaügyi kapcsolatok regionális koordinációja támogatásával Budapesten, a Vegyipar Házában létrehozta közép-kelet és dél-európai Koordinációs Irodáját.

Az iroda célja, hogy elősegítse a térségben tevékenykedő szakszervezetek együttműködését, és hozzájáruljon az európai kapcsolatok fejlesztéséhez.

Az iroda feladata - egyebek között -, hogy ország-tanulmányok készítésével áttekintést adjon a régió országai nemzetgazdaságának állapotáról, a vegyi-, bányá- és energiaipar helyzetének alakulásáról, az országokban lévő törvényi feltételekről, a privatizáció és a szerkezetátalakítás helyzetéről, továbbá a térség országaiban tevékenykedő szakszervezetek működéséről, munkájáról, törekvéseiről.

Feladata továbbá:

- 1. a közép-kelet és dél-európai szakszervezetek együttműködésének elősegítése és koordinálása,*
- 2. információs adatbázis létrehozása,*
- 3. oktatások, tanácskozások, inter-regionális találkozók szervezése,*
- 4. tanácsadás és szolgáltatás az említett témákban.*

Ugyanakkor szerepe van abban, hogy

- 5. a térség munkavállalóinak képviselői bekapcsolódhassanak az Európai Üzemi Tanácsok munkájába,*
- 6. fejlődjön a nők és a fiatalok esélyegyenlősége.*

A Regionális Koordinációs Iroda az EMCEF elnökségének felhatalmazásával, a tagszervezetektől függetlenül, önállóan működik. Ugyanakkor a térségi koordinátor szoros munkakapcsolatban áll az EMCEF tagszervezeteivel és figyelemmel kíséri a régióban működő valamennyi tagszervezet tevékenységét, törekvéseit.

Reinhard Reibsch, az EMCEF főtitkára az iroda Budapestten történő megnyitásának okaként azt említette, hogy a kelet-európai változások a vegyiparban nagyobbak voltak, mint a nyugat-európaiak, és ezen belül a magyar vegyipari szakszervezet igen aktív volt. Ebben nagy szerepet tulajdonítanak a VDSZ volt elnökének, Főcze Lajosnak és Kádár Zsuzsának, aki most a Koordinációs Iroda vezetője lett.

Budapest mellett azért is döntöttünk, mert itt minden feltétel adott volt. A VDSZ mindig is nyitott volt és már régóta együttműködik a nemzetközi szervezettel. Kiváló a személyi gárdája, a technikai felkészültsége, sok tapasztalattal rendelkezik, és persze itt működik a FES is. Megérett tehát az idő az iroda megnyitására.

A főtitkár kijelentette, hogy az iroda azért fontos számukra, mert a csatlakozó országok is fontosak, és mivel más társadalmi és szociális helyzetűek, segítségre szorulnak abban, hogy alkalmazkodni tudjanak az uniós elvárásokhoz, többet tudjanak pl. az európai üzemi tanácsokról, vagy arról, hogy milyen kollektív szerződések léteznek az Európai Unióban. Azzal, hogy ezek az országok uniós tagok lesznek, az EMCEF szerepe is megnő. Bizonyos változások is várhatóak az EMCEF működésében, hiszen az uniós tagok új feladatokat is jelentenek majd a szervezetnek. Ezeket figyelni, koordinálni, és ha kell, segíteni szükséges.

Clemens Rode, a FES szakszervezeti és munkaügyi kapcsolatokkal foglalkozó dél-kelet-európai koordinátora jelentős szerepet vállalt az iroda létrehozásában. Fontosnak tartja a kelet-közép-európai térség támogatását, mert - mint mondta - a maga 100 millió lakosával a leggyorsabban fejlődő országokat foglalja magában. Természetesen vannak különbségek az országok között, egységes recept nincs tehát a számukra, de az iroda az információszerzésben, a tapasztalatszerzésben sokat segíthet. Fontos lépéscélok ez abban a fejlődési folyamatban - mondta -, amelyet a kelet-közép-európai országok szakszervezeti mozgalmi az elmúlt évtizedben megtettek. A FES eddig a kooperációban segített, de ezentúl az országok maguk intézhetik ügyeiket az irodán keresztül.

Paszternák György, a VDSZ elnöke is Főcze Lajos elévülhetetlen érdeméért értékelte azt, hogy a VDSZ volt az első, amely a Szabad Szakszervezetek szövetségéhez csatlakozott. Az iroda megnyitása újra történelmi fordulatot jelent - mondta -, mert most az élén járó szakszervezetnek lehetősége adódik arra, hogy a térség többi szakszervezetének segítsen, hogy mindannyian felkészültek legyenek az uniós csatlakozásra.

Soós Éva

Bővítéssel a szociális Európáért!

Összefogás és globalizáció.

Ez volt a két kulcsszó, amely végigvonult az EMCEF 5., Budapesten tartott közgyűlésén.

Már Hubertus Schmoltdt, az EMCEF (Európai Vegyi-, Bánya- és Energiaipari Szakszervezetek Szövetsége) elnöke erről beszélt bevezetőjében, amikor az újabban az Európa-szerte erősödő unió-ellenes hangokra és megmozdulásokra válaszul a szakszervezeti összefogást ajánlotta. A globalizációnak előnyei és hátrányai is vannak - mondta. Előnyként értékelte a nemzetgazdaságok összefonódását - ami által nő a vállalatok felelőssége -, fokozódik a gazdasági modernizálás. Ezzel együtt bővülnek a szociális keretfeltételek és nagyobb esély nyílik a szolidaritásra is. Hátrányként említette a növekvő szociális és ökológiai problémákat, és azt, hogy sokan emiatt csalódásként élik meg a globalizációt. Ennek kezelésében fontos szerepet tulajdonít az Európai Uniónak - amely nem lehet sem reakciós, sem jobboldali -, hogy útmutatásai segítségével a globalizáció a jólétet hozza el és ne a kirekesztettséget.

Reinhard Reibsch, az EMCEF főtitkára szintén a szakszervezeti összefogás erősítését tartotta fontosnak, és ebben a civil szervezeteknek is nagyobb szerepet szánna. Az így létrejövő szociális párbeszéd segítheti a szociális Európa létrejöttét, az európai normák kialakítását. Az EMCEF-nek - szerinte - a jövőben bele kell szólnia az uniós iparpolitikába, és javaslatokat kell kidolgoznia az ipari testületek számára. Emellett szorgalmazni kell az ágazati szakszervezeti tárgyalásokat és megállapodásokat - ehhez nagyon fontos az intézményrendszer bővítése! - valamint az európai üzemi tanácsok kibővítését. Mindezekben nagy segítséget jelenthet az elektronikus kommunikáció fejlesztése, ami ugyan még nem teljes, de jó úton halad.

Jean-Pierre Klapusch, az EMCEF főtitkárhelyettese a fenntartható fejlődés feltételeinek megteremtését és megtartását hangsúlyozta. Legfontosabb ezek közül - szerinte - a közérdek szolgálata és a munkahelyteremtés. De mindez nem képzelhető el a teljes mértékű liberalizáció nélkül, és a szempontok valamint az érdekek összehangolásában fontos szerepe van és lesz az Európai Unió Parlamentjének, az Európa Tanácsnak és az Európai Bizottságnak.

Oraldo de Toni, az EMCEF titkára a vegyi üzemek által okozott környezetszennyezésről, az ott dolgozókat érintő veszélyeztetettségéről, illetve munkavédelméről és a betegségek megelőzéséről beszélt, hangsúlyozva mindebben a szakszervezetek felelősségét és szerepét.

Paszternák György, a VDSZ elnöke a szociális párbeszéd egyik fontos jeleként értékelte, hogy az EMCEF Budapesten tartotta 5. főtanácsülését, és hogy az egyik fő téma éppen az európai párbeszéd kiszélesítése. Magyarországon az elmúlt négy év kedvezőtlen tapasztalatai után - amikor is szinte megszűnt a szociális párbeszéd -, az új kormány garanciát vállalt arra, hogy a tárgyalási rendszer az általános gyakorlat része lesz.

Fontos lépésnek tartja - mondta -, hogy az uniós felkészülés során az európai szakszervezetek is párbeszédet folytassanak, és az új Regionális Iroda megnyitása arra is lehetőséget ad, hogy más országokkal szorosabb kapcsolatokat építsünk ki.

Csizmár Gábor, az MSZP képviselője ismertette a szocialista párt programját, amely tartalmazza a Munka törvénykönyvének - a dolgozók számára előnyösebb - módosításait, a személyi jövedelemadó változásait (például a minimálbér adómentessé tételét), valamint a munkáltatókat is érintő kedvezőbb adózási feltételeket. (Erről a témáról egyébként már múlt számunkban írtunk, és híreink között további részleteket is találhatnak az olvasók.)

Kádár Zsuzsa, regionális koordinátor bemutatta a küldötteknek az újonnan megnyílt szakszervezeti regionális irodát. (Az iroda előkészületeiről és megnyitásáról külön cikkünkben olvashatnak.)

A francia CGT szakszervezet képviselője felszólalásában agresszívebb szakszervezeti fellépést sürgetett, mert - szerinte - a kívánságok és követelések megfogalmazása kevés, ha azok nem valósulnak meg, vagyis eredménytelenek, akkor az emberek előbb-utóbb a szélsőségek felé fordulnak, és ezt Európa nem engedheti meg.

Kádár Zsuzsa, regionális koordinátor a nők nagyobb részvételét sürgette a szakszervezetekben, mégpedig nem az eddig szokásos nőbizottság megalakításával, mert az elszigetel. Sokkal hasznosabb lenne bevonni a nőket a fontos döntéshozatali testületekbe, az ő részvételük és véleményük jelentős változást hozna a szakszervezetek életében is.

A finn felszólaló szintén a munkavédelemben történő szemléletváltozást hangsúlyozta, hiszen az utóbbi időben mindenhol megnőtt a munkahelyi balesetek száma. Olyan munkavédelmi projekt kidolgozását javasolta, amelyet közösen dolgoznának ki a munkavállalók és a munkáltatók képviselői, és amelyet oktatással, konzultációval és információátadással kell népszerűsíteni.

A francia felszólaló a szociális integráció hiányát említette, amikor a franciaországi helyzetet elemezte. Az elégedetlenség, a fasisztoid megnyilvánulások nemcsak a franciákat érintik - mondta-, tehát közösen kell felépíteni a szociális Európát, ahol nem centralizált rendszer működik, hanem a döntések az érdekelték szintjén születnek meg.

Antonino Scalfaro a fenntartható fejlődés és a környezetvédelem kapcsolatát elemezte. Szerinte a CO2-kibocsátás nagy terhelést ró az európai országokra, mivel az USA nem írta alá a Kiotói egyezményt. Ám ahhoz, hogy az egyezmény életbe léphessen, megfelelő számú országnak kell aláírnia, de ez még nem történt meg. Nehezen sikerül ugyanis az embereket rávenni arra, hogy kevesebb szénat égessenek el. Ha pedig bezárnák a gázüzemű ipartelepeket, egyből hatalmasra nőne a munkanélküliség. Ez a szakszervezeteket is nehéz helyzetbe hozná. A kérdés tehát megoldásra vár.

Jürgen Köppen, az Európai Bizottság magyarországi delegációja rendkívüli és meghatalmazott nagykövete az uniós bővítés céljáról és folyamatáról beszélt. Szerinte a tervezett tíz ország felvétele nagy lépés a megosztottság megszüntetése felé.

A tárgyalási folyamatban Magyarországnak már csak három témát kell lezárnia: a strukturális átalakításáról, a regionális térségről és a mezőgazdasági költségvetésről szólót.

Az Európai Bizottságnak október 16-ig kell elkészítenie azokat az országjelentéseket, amelyek alapján a tagországok döntenek a felvételtől, december 12-én, Koppenhágában.

Ám, amint a híradásokból is kiderül, magában az Európai Unióban is vita van a költségvetésről, illetve, hogy az új belépők milyen mértékű támogatást kapjanak. (Jelenleg kevesebb fejenkénti kvótát szánnak a belépőknek, holott azok a szegényebb országok lakosai.) Egy dologban elkötelezettek csupán a tagországok, abban, hogy a bővítésnek meg kell történnie.

A kétnapos közgyűlésen részt vett Clemens Rode, a Friedrich Ebert Stiftung magyarországi képviselője; Főcze Lajos, a regionális projekt tanácsadója, a VDSZ volt elnöke és Potapi Rita, a FES politikai munkatársa.

Sajtótájékoztató az EMCEF közgyűlésen

Magyarország megítélése szempontjából fontos, hogy az új kormány partnerséget kínál a szakszervezetnek - jelentette ki Hubertus Schmoltdt, az EMCEF, az Európai Bányai-, Vegyipari- és Energiaipari Szakszervezetek Szövetségének elnöke, a földrész 32 országában működő 119 szakszervezet Budapesten tartott közgyűlésén.

A tanácskozáson a szakszervezetek együttműködésén túl szó volt azokról a kihívásokról is, amelyeket az Európai Unió bővítése jelent a tagjelölt országok számára. A szakszervezeti vezető - kérdésre válaszolva - kifejtette, hogy aki helyesli az európai integrációt, annak el kell fogadnia a személyek szabad áramlását is. Mint mondta: kétségtelen, hogy az EU-ban már bent lévő országokban aggodalom tapasztalható a kelet-közép-európai dolgozók vélt, nagyarányú munkavállalásai miatt, de ez országonként eltérő mértékű.

Csizmár Gábor, a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi tárca politikai államtitkára arról tájékoztatta a közgyűlést, hogy míg az elmúlt években szigorú kritika érte a magyar társadalmi párbeszédet, az új kormány kezdeményezi az érdekegyeztetési rendszer korszerűsítését. Szerinte július végére megalakulhat az Országos Érdekegyeztető Tanács, amely több ponton különbözik az előző időszak érdekegyeztetésétől. Így a munkaügyi kérdéseken túl a munka világával összefüggő gazdaságpolitikai

és költségvetési ügyekben is meghallgatják és figyelembe veszik a szociális partnerek véleményét. Átalakítják a Gazdasági Tanácsot, ugyanakkor megtartják a jól bevált fórumokat, mint például a nemzeti ILO tanácsot.

Kérdésünkre, hogy a kormány tervezi-e a reprezentativitás feltételeinek újraszabályozását, az államtitkár azt mondta: nincs oka kétségbe vonni sem a munkaadói, sem a munkavállalói oldal legitimitását. Meg kell teremteni azt a kritériumrendszert, amely alapján bármelyik szervezet igazolni tudja reprezentativitását. A kormány ugyanakkor tisztában akar lenni azzal, hogy kik ülnek a tárgyalóasztalnál. (Forrás: Népszabadság)